

РЕШЕНИЕ

№ 4967

гр. София, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ЯН. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА Гражданско дело
№ 20231110117425 по описа за 2023 година

Предявен е осъдителен иск по **чл.411, изр.2 КЗ**.

В исковата молба от името на **ищеца** ЗД,,Е неговият представител твърди, че в качеството си на застраховател по риска "Каско на МПС" на собственика на автомобил "Ф*** ищцовото дружество изплатило по щета № ** застрахователно обезщетение в размер на 726,45 лв за вредите, причинени на посочения автомобил в резултат от пътно-транспортно произшествие, осъществено на 11.07.2022г. в гр.Средец. Посочва се, че според съставения двустранен констативен протокол за ПТП виновен за произшествието е водачът, управлявал автомобил „***астрахован по риска "Гражданска отговорност" според ищцовата страна в ответното дружество.

*Искането към съда е да осъди ответното дружество в качеството му на застраховател по риска "Гражданска отговорност" на собственика на автомобил ,*** да заплати на ищцовото дружество сумата от **741,45 лв**, представляваща *сбора от платеното от ищеца застрахователно обезщетение(726,45 лв)* по риск "Каско на МПС" по щета № **г. за имуществените вреди на автомобил "Ф*** причинени при реализираното на 11.07.2022г. в гр.Средец пътно-транспортно произшествие, и т.нар. *ликвидационни разноси (15 лв)*, заедно със *законната лихва* върху тази сума от датата на преявяване на исковата молба до окончателното плащане , *разноските по делото и юрисконсулско възнаграждение*.*

В хода на съдебното производство пълномощниците на ищеца поддържат предявения иск. При устните състезания в заседанието на 24.02.2023г. пълномощник на ищеца е пледирал за уважаване на иска.

Ответникът - „Д.З.И О.З. *оспорва* изцяло предявения иск по основание и по размер според изявлението на пълномощника му в депозирания на 02.07.2021г. отговор на исковата молба. Оспорват се: механизма на процесното ПТП; наличието на виновно поведение от страна на водача, управлявал автомобила, застрахован при ответника по риска „Гражданска отговорност“, както и причинната връзка между описаните и изплатени от ищеца щети по автомобила, застраховани по риска „Каско“, и произшествието. Сочат се доводи, според които преденият иск за главното вземане е завишен по размер и не отговоря на действително претърпените вреди. Предявено е и възражение за съпричинителство на процесното ПТП от страна на водача на автомобила, застрахован по риска „Каско“ при ищцовото дружество.

В хода на съдебното производство пълномощниците на ответника поддържат оспорването на иска. При устните състезания в заседанието на 24.02.2023г. юрисконсулт на ответника е пладирал съдът да постанови решение, с което да отхвърли иска. Въпреки изрично предоставената му по негово искане възможност за представяне на писмено становище по иска в заседанието на 24.02.2023г., пълномощникът на ответника не е депозирал такова.

Софийски районен съд, 68 състав като проучи събраните по делото доказателства и като обсъди доводите на страните по реда на чл.12 ГПК и чл.235,ал.2 ГПК намира за установено следното :

Предявеният иск е НЕОСНОВАТЕЛЕН.

Ищцовата страна (чиято е доказателствената тежест, съгласно чл.154, ал.1 ГПК и чл.8,ал.2 ГПК) не е доказала по безспорен и категоричен начин, чрез т.нар. пълно доказване (изключващо всякакво съмнение), че между ответното дружество и посочения от него като виновен за процесното ПТП деликвент - водача на автомобил „***“ или собственика на същия автомобил към момента на застрахователното събитие е съществувало застрахователно правоотношение по риска "Гражданска отговорност", с наличието на което ищецът обосновава пасивната легитимация на ответника. По делото не е представена съответната застрахователна полица. Неизпълнението на задължението по чл.190 ГПК от ответника (което му е възложено по искане на ищцовата страна с протоколно определение, постановено в заседанието на 30.08.2023г. – б.с.) не е достатъчно в конкретния случай, за да се приеме за доказано по чл.161 ГПК съществуването на такава застрахователна полица, тъй като *това не е единственият процесуален ред* за ищеца да се снабди с този документ (ако такъв съществува) и да го представи.

В съдебния процес застрахователното правоотношение следва да бъде доказано само чрез съответната застрахователна полица (писмен застрахователен договор), която е форма за неговата действителност. Възникването и съществуването на твърдяното от ищеца застрахователно правоотношение между ответното дружество и водача или собственик на автомобил „***“ не може да бъде обявено от съда за ненуждаещо се от доказване обстоятелство по реда на чл.153 ГПК, тъй като наличието на това застрахователно правоотношение зависи от валидността на застрахователната полица, която поради тази причина следва да бъде представена като писмено доказателство, и не може да бъде

заменена от постигнато в съдебно заседание съгласие между двамата застрахователи (без участието на застрахования) за нейното наличие и валидност в минал период. Поради тази причина е правноирелевантно дали ответникът оспорва изрично по настоящото дело твърдението на ищеца за наличие на застрахователна полица по риска „Гражданска отговорност” , тъй като *страна по тази полица е и трето неучастващо в съдебното производство лице и този документ не е представен в настоящия съдебен процес*. Липсата на оспорване на застрахователното правоотношение от ответника не освобождава ищеца от задължението да го докаже , тъй като *дори признанието на факт не обвързва съда (чл.175 ГПК)*.

Вписванията в представения Двустранен констативен протокол за ПТП от 11.07.2022г. не могат да заместят застрахователната полица и съответно не могат да бъдат доказателство за съществуването на валидно застрахователно правоотношение по риска „Гражданска отговорност” с обект автомобил „***”.

Следва да се отбележи, че информацията , предоставяна от информационния център към Гаранционния фонд на увредените лица , има за цел да ги улесни при събирането на данни , необходими им за упражняване на правата им , но не и да замества доказателствата , уредени в ГПК , в хода на съдебно производство. Поради тази причина представените с исковата молба справки от ГФ не могат да заместят застрахователната полица по риска „Гражданска отговорност”.

С доклада по чл.146,ал.1 ГПК във връзка с чл.140,ал.2 ГПК на страните е указано *общото разпределение на доказателствената тежест* (чл.146,ал.1,т.5 ГПК), с което ищецът е следвало да се съобрази при предприемане на съответните доказателствени искания във връзка с предявения осъдителен иск по чл.411,изр.2 КЗ. Изрично е указано , че в доказателствена тежест на ищеца е да установи наличието на *валидно застрахователно правоотношение по риска „Гражданска отговорност”* между виновния деликвент и ответното застрахователно дружество.

Предвид изложеното по делото **не е доказана пасивната материално-правна легитимация** на ответника по предявения осъдителен иск , която е едно от условията за неговата основателност.

Тъй като се касае за липса на материално-правна , а не на процесуална легитимация производството по делото не следва да се прекратява , а предявеният иск следва да бъде отхвърлен. Това е така , тъй като според общоприетото в съдебната практика и в процесуалната доктрина материално-правната легитимация (за разлика от процесуалната) е въпрос по основателността, а не по допустимостта на иска .

При липсата на една от кумулативно изискуемите предпоставки за основателността на предявения иск е безпредметно да се установява наличието и на останалите.

Доколкото по делото не е доказано възникването и съществуването на претендираните от ищеца вземане, предявеният от него иск по чл.411, изр.2 КЗ е неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен.

Относно разноските по делото :

На ищеца не следва да бъдат присъдени разноски , тъй като искът се отхвърля.

На ответника не следва да бъдат присъдени разноски , тъй като не са представени доказателства за осъществени от него разходи във връзка с насотящото дело.

Ответната страна претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, каквото й се полага на основание чл.78,ал.8 ГПК, тъй като е представлявана по настоящото дело от юрисконсулт. Размерът на юрисконсултското възнаграждение следва да бъде определен според действащата редакция на чл.78,ал.8 ГПК (50 лв).

Водим от гореизложеното **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД , 68 СЪСТАВ**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло като неоснователен предявения от *ЗД Е*, ЕИК: **, гр.София, бул. "****", против *"Д.З.И.О.З. ЕАД*, ЕИК: ** гр. София, бул. *** осъдителен иск по **чл.411,изр.2 КЗ** за осъждане на ответното дружество в качеството му на застраховател по риска "Гражданска отговорност" на собственика на автомобил „*** да заплати на ищцовото дружество сумата от 741,45 лв (седемстотин четиридесет и един лева и четиридесети пет стотинки), представляваща *сбора от платеното от ищеца застрахователно обезщетение(726,45 лв)* по риск "Каско на МПС" по щета № **г. за имуществените вреди на автомобил "Ф*** причинени при реализираното на 11.07.2022г. в гр.Средец пътно-транспортно произшествие, и т.нар. *ликвидационни разноски (15 лв)*, заедно със *законната лихва* върху тази сума от датата на преявяване на исковата молба до окончателното плащане , *разноските по делото и юрисконсулско възнаграждение*.

ОСЪЖДА *ЗД Е*, ЕИК: **, гр.София, бул. "****", **ДА ЗАПЛАТИ** на *"Д.З.И.О.З. ЕАД*, ЕИК: ** гр. София, бул. *** на основание **чл. 78, ал. 8 ГПК** сумата от **50 лв** (петдесет лева), представляваща полагащото се на ответника юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването на съобщението до всяка от страните с преписа от решението (чл.259,ал.1 ГПК във връзка с чл.7,ал.2 ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____